

Mussolini bi rad ustvaril bolj prijateljske odnose med Vatikanom in Nemčijo

Rim, 30. apr. — Nov dokaz, Alfieri vpogled v razmere, radi da se Italija odteguje zavezništvu in da se bolj približuje Nemčiji, je to, da je Mussolini imenoval dosedanjega poslanika pri vatikanski državi, Dino Alfieri, za poslanika v Berlinu in ondodnega poslanika Attolica pa za poslanika pri vatikanski državi. Alfieri je znan kot velik prijatelj Nemčije in bo kot tak mnogo pripomogel še do tesnejšega prijateljstva med Italijo in Nemčijo. Kakor se govori v diplomatskih krogih, bo največja naloga poslanika Alfieri, da bo skušal ustvariti prijateljske odnose med Berlinom in Vatikanom. Kot poslanik pri vatikanski državi, je imel

NOV NAČRT ZA POKOJNINO V DELU

Columbus, O., 1. maja. — Herbert Bigelow, ki je lansko leto pogorel s svojim pokojninskim načrtom v državi Ohio, je včeraj predložil državnemu tajniku v odobritev nov načrt. Ako ga bo državni tajnik odobril in bo dobil dovolj podpisov, bo predložen jeseni pred volivce.

Novi načrt bi dal \$50.00 na mesec osebam, stari 60 let ali več, ki so se kot mezniki umaknili v privatno življenje. Zakonski par, ki živi skupaj, bi dobil po \$40 vsak zakoncev. Osebe bi dobile pokojnino, ne glede na to, če imajo otroke, ki jih lahko podpirajo, ali tudi če posedujejo hišo, katere davčna vrednost ni več kot \$4.000.

Načrt določa, da bi se za to pokojnino ne obdavčilo stanovanjskih hiš. Denar bi se dobil z 2 odstotnim davkom od zemljišč, katerih vrednost je več kot \$20.000 na akter ter od državnega davka, ki bi se naložil na posameznike in korporacije in sicer bi plačevali eno četrtno davne vsote, ki jo plačujejo zvezni vladi.

BARANTANJE Z ROPARJEM

Milwaukee. — Mrs. Katarina Phelps je napravila v svoji delikatni trgovini dobro kupčijo. Prišel je ropar in zahteval denar. Katrica je rekla, da mu da en dolar, več pa ne. Ropar je pa zahteval \$10. Potem je položila trgovka dva dolarja na mizo in rekla: "Več ne dam! Vzemi ali pa pusti!"

Zadušnica

V petek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Agnes Zobeč v spomin 2. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Iskrena zahvala

Mrs. Mary Kajfež, 1592 E. 32rd St. se tem potom iskreno zahvaljuje prijateljicam, ki so jo obiskovale za časa njene bolezn.

Seja čričkov

V petek zvečer po pobožnosti se vrši seja staršev mladinskega zbora črički. Seja bo v šoli in se prosi vse starše, da pridejo.

Vile rojenice

Družini dr. in Mrs. L. A. Starce so prinesle vile rojenice krepkega fantiča. Vse je zdravo in veselo! Naše čestitke!

Nemška premoč v zraku daje zaveznikom največ preglavice na Norveškem

London. — Zavezniki uvidevajo vsak dan bolj, in to se je zlasti izkazalo kot resnično v vojni na Norveškem, da brez večje zračne sile ne bodo premagali Nemce. Zavezniki so sicer poslali nekaj letal na Norveško, toda ti imajo težavno stališče, ker nimajo zrakoplovnih pristanov, medtem ko jih imajo Nemci vse polno; ker so jih prvi zasedli. Letalstvo potrebuje pristanov, kjer dobivajo letala kurivo in drugo potrebno, kjer lahko vsak čas pristanejo in zopet odlete. Tega zavezniški na Norveškem nimajo, Nemci pa. Naj pošljejo zavezniški še toliko letal na Norveško, jim to ne

Daveyu obljubujejo zmago v krajih, ki so bili vedno proti njemu

Youngstown, O. — Bivši governor Davey bo skoro gotovo zmagal v okraju Mahoning v primarnih volitvah, ker je njegova opozicija brez vsakega pravega vodstva. Govori se celo, da bo organizacija CIO, ki se je vedno borila proti Daveyu, podpirala v teh volitvah Daveya za governorja. Enako pričakuje Davey tudi podporo od Ameriške delavske federacije.

Prej dva letoma je dobil v tem okraju kandidat Sawyer ogromno večino, čeprav so državni uslužbenci z vso vnemo delali za Daveya. Letos bo pa Daveyeva opozicija razdeljena med kandidata Whitom in Kennedyem.

Prerokuje se tudi, da če bosta nominirana Davey na demokratiški listi in Bricker na republikanski, da bodo šli vsi delavci za Daveya kot manjše zlo izmed dveh.

Druga obletnica

V petek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnega Josefa Glavica v spomin 2. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se udeležijo.

Seja mladinskega zbora

V petek večer ob 7:30 se vrši seja staršev mladinskega zbora Slov. doma na Holmes Ave. Vsi so prošeni, da prinesejo neprodane vstopnice nazaj in denar za prodane, da se bo moglo zaključiti račune.

Spor med Rooseveltom in Garnerjem je baje poravnal

Washington, D. C. — Demokratiški voditelji v državi Texas so začeli delovati na tem, da se poravnava spor med Rooseveltom in podpredsednikom Garnerjem. Baje je Roosevelt sam privolil, da se začne tozadevna akcija. Mirovni načrt je ta, da bi šli vsi glasovi delegatov iz Texasa na narodni konvenciji za Garnerja, ki kandidira za predsednika, obenem bi se pa ti delegati zavezali, da ne bi skušali ustaviti nominacije Roosevelta, če bi to nameravala storiti konvencija. Geslo teksaških voditeljev, ki iščejo poravnavo je, "da ne moremo poraziti jeseni republikancev, če bomo zdaj drug drugega pobijali." Roosevelt je radi ljubega miru v stranki že obljubil, da ne bo skušal vzeti Garnerju teksaške delegacije.

Poroka slovenskega para

V soboto ob devetih zjutraj se bosta poročila v cerkvi sv. Lovrenca Mr. Josip Perko in Miss Mary Gorenc. Ženin je sin prerano umrlega John Perkota in mati je pa znana in spoštovana trgovka v naselbin, Mrs. Frances Perko. Nevesta je hčerka poznane Anton Gorencove družine iz Maple Heights. Poročna slavnost se bo vršila v SND v Maple Heights. Vabi se vse prijatelje in znanke, da se udeležijo poročne maše, zvečer pa svatovanja. Naše iskrene čestitke novemu paru!

Iz bolnišnice

Mrs. Mary Glavič, 1531 E. 70th St. se je vrnila iz bolnišnice in prijateljice jo lahko sedaj obiščejo na domu.

Ni vedel, če je oženjen

Cumberland, Md. — Nek mlad premogar iz Pennsylvanije je pisal na sodnijo v tem mestu s prošnjo, naj pregledajo rekorde in pronaidejo, če je vzel tukaj poročno dovoljenje ali ne. Če ga je, potem se je to zgodilo 14. aprila 1937. Našli so zapisano, da je vzel poročno dovoljenje in da se je tudi še isti dan poročil na sodniji, kar so premogaru tudi sporočili.

Sijajen ples v SND.

Danes zvečer se vrši sijajna prireditev v obeh dvoranah Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Prireditelj se vrši pod avspico uslužbenecv našega okrajnega klerka, Mr. Leonard Fuersta. V spodnji dvorani bo pripravljeno za one, ki radi igrajo karte, v avditoriju bo pa za plesalce. Vstopnine ni nobene in vsak je prijazno vabljen na par ur vesele zabave. Predstavljen vam bo okrajni klerk Mr. Leonard Fuerst, ki je kandidat za ta urad in ki vsled svoje zmožnosti zasluži vse naše glasove. Predstavilo se vam bo tudi mnogo drugih govornikov. Torej danes zvečer v narodni dom na prijazno domačo zabavo!

OČE JE HOTEL OSTRAŠITI HČERKO

Phoenix, Ariz. — Teodor Spetropulos in njegova družina se je vrnila domov iz gledišča. Bilo je že pozno zvečer. Njegova 17 letna hčerka Frances pa ni hotela v hišo, ampak je rekla, da gre še na sestanek s fantom. Oče je vzel samokres in pomeril na hčerko, hoteč jo prisiliti, da bi šla v hišo. Orožje se je pa sprožilo in hčerka se je zgrudila mrtva pred očetom.

Necoj je važna seja

Nocoj po šmarnicah je važna seja vseh zastopnikov in zastopnic skupnih društev fare sv. Lovrenca. Treba je urediti program za 19. maja, ko se bo slovesno izročila srebrna kupa Rt. Rev. kanoniku Omanu ob zmagi častnim maršalom katoliškega tiska v Ameriki. Prošeni ste, da ste vsi navzoči.

Poroka

V soboto se bosta poročila v slovenski cerkvi v Madison, O. Edward Hudolin in gđ. Hilda Jeranič iz Trumbull, O. Poročilo se bo vršilo ob enajstih dopoldne. Mnogo sreče v novem stanu!

Papež dela za spravo med Anglijo in Italijo

Rim. — Iz vatikanskih krogov se poroča, da se papež Pij trudi, da ne bi prišlo do popolnega preloma med Anglijo in Italijo. Papež si prizadeva, da bi se dosegla sprava med obema državama na podlagi zahtev Benito Mussolinija, ki bazirajo na štirih glavnih točkah. Ko je Vatikan glede tega poizvedoval pri italijanski vladi, so mu dali tam razumeti, da so pripravljeni pobotati se z Anglijo, toda samo na podlagi Mussolinijevih zahtev.

Mussolini zahteva sledeče štiri poglavitne točke: 1) Stališče Italije v Sredozemlju se mora preurediti. 2) Anglija mora dati zagotovilo, da interesi Italije na Balkanu ne bodo ogroženi z angleškim ekonomskim pritiskom. 3) Anglija mora priznati Italiji pravico, da ne bo mirno gledala, če bodo hoteli zavezniški strogolaviti sedanjemu nemško vlado, ali Nemčijo razkosati. 4) Italijanska pomorska trgovina ne sme biti v bodoče ovirana po angleški blokadi.

MLADA JE ŠLA V POLITIKO

Allen, Neb. — Ruth Zimmerman, stara 22 let in ki študira na učiteljski, je bila nominirana kot kandidatka za državno postavodajo. Kampanjo je morala voditi v treh okrajih. Če bo izvoljena, bo to prva ženska v državni legislaturi v državi Nebraska.

300 ANGLEŽINJ GRE V NORVEŠKO

London. — Izmed 900 prostovoljcev, ki so se prijavili za Norveško, je tudi 300 žensk. Ženske bodo zaposlene kot voznice invalidnih voz, bolničarke, kuharice in pomočnice v kantinah. Kdaj bodo odposlane v Norveško, še ni znano.

Zapadna stran se veseli

V nedeljo popoldne ob petih se prične plesna veselica v Domu zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave. Igrala bo poznana Trebarjeva godba. Občinstvo je prav prijazno vabljeno.

Fant je!

Mr. in Mrs. Joseph Menart, 1277 Norwood Rd. nam sporočata, da se je pri njima oglasila teta štokljka in prinesla krepkega sinčka. Materino dekleško ime je bilo Tekavec. Čestitamo! Slavčki!

Pevska vaja se vrši v petek popoldne ob štirih na odru SND.

Norvežani silijo Nemce k umiku

V dveh krajih so se morali Nemci umakniti pred norveškimi četami. — Angleški bombniki so napadli nemški transport. — Zavezniki so dobili težke topove v sektor Dombaas.

Stockholm, 1. maja. — Norveško vrhovno poveljstvo poroča, da so njih čete pregnale Nemce iz mesta Roeros in da so se Nemci umaknili tudi iz mesta Tynset, da so bile nemške čete tepene pri mestu Otta, 20 milj južno od Dombaasa in da so trpele občutne izgube. Norveškim četam baje pomagajo švedski prostovoljci. Norveške čete so prišle danes ob petih zjutraj v Roros, katerega so Nemci zapustili tekom noči. Ne ve se še, če so se Nemci umaknili samo začasno. Da dobe ojačenja, ali so se umaknili radi norveške premoči. Vojaški strokovnjaki ne morejo razumeti te nemške strategije in se sprašujejo, če bo to kaj pridelalo nemško pozicijo v Trondheimu. Norvežani so dobili v Rorosu veliko zalogo vojnega materiala, katerega so pustili

Nemci pri odhodu. Čeprav morada ta zmaga Norvežanov nima mnogo pomena v strateškem oziru, ima pa velik pomen v tem, da je dala zmaga nov pogum norveškim vojakom.

Angleško vrhovno poveljstvo poroča, da zavezniške čete niso zapustile mesta Dombaasa. Nasprotno, zavezniški so dobili zdaj večje število težkih topov, da bodo branili to važno železniško križišče. Včeraj so Nemci poročali, da so prepočili zavezniške iz Dombaasa.

Včeraj so angleške pomorske enice v spremstvu letal napadle v morski ožini Kattegat nemške transporte. Napad se je izvršil 10 milje od švedske obale. Poroča se, da je trajal boj dve uri in da je bila potopljena ena nemška ladja, ena se je pa vnela.

Rusija pravi, da Italija ne sme tvegati vojne ob strani Nemčije

Moskva. — Trud, glasilo sovjetskih trgovskih uni, je prineslo članek, v katerem se piše, da vodijo italijanski državni politiki na način izsiljevalcev. Italija se hoče okoristiti z težavnim stališčem zavezniškov, zlasti Francije, trdi ruski časopis, zato hoče prav sedaj Italija napraviti močan pritisk na zavezniške, da izsili od njih kolikor največ mogoče zase.

Dalje komentira ruski časopis, da bi Italija zelo mnogo tvegala, če bi šla v vojno na strani Nemčije proti zaveznikom. To pa radi nadvlade zavezniškov v Sredozemlju in pa ker bi Nemčija ne mogla v ničemer pomagati Italiji, zlasti pa ne z letali, ki jih sama potrebuje za svoje operacije.

Poleg tega, da je Italija ekonomsko zelo na slabih nogah, pa ji stoji pred nosom zavezniška armada v Egiptu in Palestini, poleg bojnega brodovja v Sredozemskem morju.

Nov grob v domovini

Frances Cergol iz 8605 Vineyard Ave. je dobila iz stare domovine žalostno vest, da ji je umrla ljubljena sestra Ivana, poroč. Prelec v Gornjih Vremah št. 31. Bila je stara šele 40 let in zapuščala žalujočega soproga, hčerko Erno, mater, sestro in dva brata. Tukaj pa zapuščala sestro Frances in brata Jožeta v Clevelandu ter brata Janeza v Kaliforniji, poleg velikega števila drugih sorodnikov. V grob je sledila očetu, ki je umrl pred petimi meseci. Naj se spočije v miru v domači grudi!

Električni tok zadela avto

Ko so včeraj popravljali žico, po kateri dobi ulična železnica gonilno silo, se je žica utrgala in padla na avto, ki ga je vozila Mrs. Theresa Rasche iz 14816 Thames Ave. Žensko so odpeljali v bolnišnico, toda mislijo, da ni v nevarnosti. Nesreča se je pripetila na 152. cesti, pred hišo št. 517. Žica z električnim tokom je sikala in skakala po cesti in pločniku, da je bila velika nevarnost za ljudi. K sreči so električni tok zaprli, predno se je zgodila kaka večja nesreča.

Italija zida bodočnost s pomočjo Nemčije

Rim. — Ko je angleški zunanji minister zagotovil italijanskega poslanika, da je Anglija pripravljena storiti vse, da olajša blokado proti Italiji, je nalezelo to zagotovilo v Italiji na hladnost. To je zbudilo v diplomatskih krogih veliko začudenje, ker je italijanska trgovina zelo oškodovana radi te blokade. Zato bi bilo pričakovati, da bo Italija zagrabila za to priliko in se spoprazumela z zavezniki. In ker to ni slučaj, da zopet misliti, da se Italija ne mara zameriti Nemčiji in da si upa z njeno pomočjo zgraditi boljšo bodočnost.

V Italiji se še vedno nadaljuje protizavezniška propaganda. Cni dan je laško časopisje pisalo, da Italiji ni potreba biti hvaležni Franciji, ki ji je pomagala nekoč k narodnemu edinstvu, ker da je to storila iz svojih osebnih sebičnih koristi.

Mlekarska unija zmagala

Najvišja sodnija države Ohio je razsodila v prilog unije mlekarških voznikov, to je, da ne sme razvažati mleka nihče, ki ni v uniji. S tem bo kakih 300 neodvisnih mlekarških prekupevalcev v Clevelandu od podjetje. Ti so namreč kupovali mleko v steklenicah od velikih mlekarov in ga razvažali svojim odjemalcem. Ker prekupevalci mleka ne morejo stopiti v unijo, bodo enostavno morali prenehati s trgovino. Praviijo, da se bodo zdaj pritožili na najvišjo sodnijo Zed. držav.

Skupna društva vabijo

Skupna društva fare sv. Vida prireditelj v soboto 4. maja plesno veselico v Twilight Ballroom (prej Grdinova dvorana). Igral bo dobro poznan orkester pod vodstvom Louis Trebarja. Vstopnina bo samo 30 centov. Odpora obeta najlepšo zabavo vsakemu. Pridite in pripeljite svoje prijatelje s seboj, da bo veselica uspešna. Odbor se trudi, da bi bilo čim več preostanka, kar se bo izročilo za cerkev.

Boji med demokrati v škodo kandidatom

Gongwerjeva in Millerjeva stranka. Millerjeva stranka se sicer še ni odločila za podporo kandidatov za ta dva urada, toda z gotovostjo se trdi, da bo Miller podprl James S. Kennedyja za okrajnega klerka in dr. Georga Greena za mrliškega oglednika.

Tarča obeh struj sta danes predvsem okrajni clerk Leonard Fuerst in okrajni mrliški oglednik dr. Samuel Gerber. Ker je ta dva sklenila podpirati Gongwerjevo grupo demokratov, ji ma bo najbrže odvzela podporo

Millerjev izvrševalni odbor in vsi kandidati za precinkntne načelnike, ki kandidirajo pod njegovo zastavo; bodo imeli sejo v petek večer. Na tej seji se bo razmotrivalo vso listo kandida-

tov in sklenilo, katerega se bo podprlo in katerega ne. (Dozdaj ni niti Gongwerjeva, niti Millerjeva grupa izjavila, če bo odobrila kakega slovenskega kandidata, razen precinkntnih načelnikov).

Obe grupi sta odobrili kandidaturu okrajnega blagajnika Boyla, rekorderja Lybargerja in prosekutorja Cullitana. Za šerifa podpira pa Miller sedanjega šerifa O'Donnella, Gongwer pa Hugh McFarlanda. Gongwerjeva grupa je odobrila okrajnega niženirja McWilliamsa, čeprav je ta desna roka Millerja.

Kar se tiče governerskih kandidatov, je Gongwer podprl Williama Kennedyja, Miller se je pa izrazil, da bo na tem polju nevtralen.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 104 Thurs., May 2, 1940

Kdaj dobi Slovenija svojo avtonomijo?

Ameriški Slovenci smo pazno zasledovali urejevanje notranjih zadev v državi Jugoslaviji in z velikim zadovoljstvom smo čitali poročila, kako se rešuje hrvatsko vprašanje, ki je zdaj, kot se poroča, rešeno v obojestransko zadovoljstvo. Pri tem smo pazno zasledovali poročila, kdaj se bo začelo tudi slovensko vprašanje, kdaj bo dobila tudi Slovenija, naša rojstna domovina, svojo samostojnost, svojo avtonomijo.

Vedeli smo, da se avtonomno vprašanje vseh treh narodov obenem ne more rešiti, ampak lepo drugo za drugim. Tako smo pričakovali, da bo prišlo na vrsto vprašanje Slovenije takoj, čim bo rešeno hrvatsko vprašanje. Toda vse je bilo tiho in je tiho še danes, vsaj kolikor je nam tukaj znano. Da pa postajajo glede tega nestrpnosti tudi že naši v stari domovini, nam kaže sledeči članek, ki je izšel v ljubljanskem "Slovcu" 3. aprila:

"S 1. aprilom, ko je banovina Hrvatska dobila svoj hrvatski proračun, je prav za prav v glavnem končano preurejanje države, kolikor se tiče banovine Hrvatske. Zdjaj pa nastopa drugi del, drugo razdobje v našem notranjem razvoju, ki mora logično slediti, ko je prvi del uspešno končan ter rešen. In zato se s tem trenutkom samo po sebi postavlja na dnevni red vprašanje avtonomije Slovenije. To naše slovensko vprašanje je živo že 20 let, odkar je centralistični režim hotel izbrisati slovensko samobitnost iz vsega javnega življenja. Postajalo je vedno bolj pereče iz dneva v dan. Nobena sila ni mogla v teh 20 letih zadušiti stremjenja slovenskega naroda po avtonomiji, katera naj bi slovenskemu narodu v okrilju skupne in zaželjene Jugoslavije zajamčila večjo kulturno, gospodarsko in politično sprostost. Tako je slovenski narod po menjajočih se bojih iskreno in navdušeno pozdravil sporazum lanskega 26. avgusta, ko je bil položen temelj drugačnega ureditvi države, ki bi ne bila centralistična, marveč bi upoštevala vse tudi za skupno državo dragocene vsebine ter lastnosti posameznih sestavnih delov Jugoslavije. Vsakdo se je takrat zavedal, da bo pot, ki jo nastopamo s tem dnem, težavna in dolgotrajna. Vsakdo je vedel, da se zdaj najprej rešuje hrvatsko vprašanje, ki je že po številni sili svojega nosilca, hrvatskega naroda, moralo najprej biti uvaževano ter reševano.

Ko so od slovenske strani prihajala vprašanja, kdaj pride na vrsto slovenska avtonomija, smo od srbske in hrvatske strani slišali glasove, da je treba malce potrpeti, da se prvo vprašanje reši, da pa ni nobenega dvoma, da se bo zdaj rešilo tudi slovensko vprašanje. Srbska stran je bila takoj spočetka tako globoko prepričana, da slovenska banovina ni noben problem, ki bi smeli o njem dvomiti, da so celo svojo zahtevo po srbski banovini kar imenovali zahtevo po tretji enoti, hoteč s tem reči: prva je bila banovina Hrvatska, druga bo banovina Slovenija, tretja naj bo Srbija. Pa tudi hrvatska javnost je vedno naglašala ter tudi zdaj zadnje dni še posebno naglašala, da vprašanje slovenske banovine ni prav nič zapleteno ter bi bilo lahko čimprej rešeno. Pač pa mi smo pred nekaj časa od hrvatske strani slišali glasove, naj bi Slovenci svojih zahtev po banovini Sloveniji ne izrekli preveč na glas dotlej, dokler ne bo celotno rešeno vprašanje banovine Hrvatske in njena finančna avtonomija. Potem pa, so govorili ti hrvatski glasovi, bodo tudi Hrvati podprli slovenske glasove.

Zdjaj je banovina Hrvatska dobila tudi svojo finančno avtonomijo. Zdjaj je torej napočil čas, da se lotimo še drugega vprašanja, ki je v njem zapopadana stara zahteva slovenskega naroda, ki se kratko glasi: avtonomija Slovenije!

Popolnoma se strinjamo z zahtevami naših rojakov v domovini. Čeprav ni Slovenija naša sedanja domovina, ni Jugoslavija naša vlada, pa še vedno čutimo ž njo. Se vedno nam je in nam bo pri srcu blagor naše rojstne domovine, blagor našega slovenskega naroda onkraj morja, kateremu želimo, da bi živel mirno življenje na svobodni zemlji, na zemlji naših očetov, kjer ni bilo kruha za nas vse.

Morda bodo sedanji kritični časi nekoliko zapoznili to važno slovensko vprašanje in morda tudi Slovenci v tem času ne bodo, toliko silili svojih zahtev k rešitvi, ker mora vlada danes gledati v prvi vrsti za varnost vseh treh narodov, za varnost skupnih meja Jugoslavije. Mi v tujini se fresemo danes za našo zemljo, po kateri stega roke lačni tujec. Upamo pa, da se bodo razpršili temni oblaki, da bo končno dosegla usoda tudi te trzinoge, ki jim ni sveta več nobena stvar, ki ne spoštujejo več pravic in svobode sosedov. Upajmo, da ni več daleč čas, ko bo šel naš oratar zopet lahko s plugom na polje, ne da bi mu bilo treba vzeti s seboj puške in meča.

Do tedaj pa naj vsi trije narodi v skupni Jugoslaviji ostanejo edini in močni. Naj za te kritične čase pozabijo na vse morebitne sporne zadeve in razlike, pa naj samo gledajo, kako se bodo rama ob rami postavili kot skala proti sovragu, naj že pride od katerekoli strani. Edini boste zmagali, nesložni boste plen tujcu. Vrla in fino izvežbana jugoslovanska vojska naj sprejme sovražnika, kakor so znali z njim obračunati naši pradedje, za blagor domovine. Pri tem naj pa naši državniki in naša vojska ne pozabijo, da je še

BESEDA IZ NARODA**Mr. Mihelich se strinja z našim člankom z ozirom na spravo v demokratski stranki**

Uredništvo je prejelo od Mr. ohn L. Mihelicha, odličnega demokratskega borca pismo sledeče vsebine:

"Mr. James Debevec, "urednik Ameriške Domovine. "Cenjeni g. Debevec!

"Dovolite mi, da Vam čestitam na Vašem uredniškem članku, v katerem ste orisali situacijo v demokratski stranki in na Vaših nasvetih, kako bi se spor v stranki lahko poravnal.

"Že na leta so demokratje tega okraja zagovarjali odprte primarne volitve in tajno volitev na svoji konvenciji, kjer se voli okrajni načelnik. Po mojem mnenju imate popolnoma prav, ko pravite, da bi se prečinkni načelniki ne smeli zaobljubiti pred volitvami, da bi tako lahko glasovali na način, s katerim bi se preprečilo nasprotstvo in spor, ki ga imamo sedaj.

"Prav tako se strinjam z vami, ko pravite, da bo mogoče potrebno odstaviti oba, Gong-

werja in Millerja v namenu, da se doseže mir v stranki. Zato je pa važno, da se ne veže rok prečinknim načelnikom, ampak naj se jim da prilika, da glasujejo za kogar hočejo, pa naj bo to že sodnik Frank J. Lausche, Mr. Miller ali Mr. Gongwer. Prilika naj se jim da, da glasujejo v tajnih volitvah, kar je itak princip demokratske stranke.

"Veseli me, da imamo v 23. vardi listo kandidatov, ki se ne bodo pustili voditi, če bodo izvoljeni, kot tropa ovac, ampak se bodo poslužili svoje ustavne pravice na način, ki bo prinesel mir v demokratsko stranko. Vsak demokrat, ki želi dobro stranki, bo volil za to listo.

"Z odličnim spoštovanjem,

"John L. Mihelich, "predsednik demokratske organizacije 23. varde in predsednik "Roosevelt for President" kluba.

"Cleveland, O., 30. aprila, 1940."

Veselica skupnih društev fare sv. Vida

Skupna društva naše fare so sedaj nekoliko časa počivala. Od zadnjega piknika, ki se je vršil avgusta meseca lanskega leta na Pintarjevi farmi, ni bilo nič več slišati od teh naših skupnih društev. Marsikateri si je že mislil, da so že popolnoma izginila iz površja.

Ne ni res, skupna društva naše fare, to je fare sv. Vida, še obstajajo in še naprej delujejo in bodo delovala v korist fare kakor so delovala do sedaj. V soboto večer, to je 4. maja priredijo skupna društva fare sv. Vida veselico v Twilight Ballroom (Grdinovi dvorani). To je prva prereditve skupnih društev fare sv. Vida v tem letu. Druga, katera pride nekoliko pozneje, bo piknik v nedeljo 14. julija na Pintarjevi farmi.

Farani, upam da niste še pozabili, da skupna društva fare sv. Vida delujejo le v prid fare in cerkve. Zato pa ne pozabite v soboto 4. maja priti v Grdinovo dvorano. Vsi vi starši, oziroma farani naše fare recite svoji mladini, svojim hčeram in sinovom, kateri morebiti so namenjeni v soboto drugam, v druge dvorane, na druge prireditve; recite jim, da naj gredo v Grdinovo dvorano, ker edino tam bodo lahko obenem podpirali tudi svojo faro, svojo cerkev in šolo, iz katere so dobili svojo prvo izobrazbo. Recite jim, naj pridejo na to veselico in tudi vi pridite, akoravno vam ni za ples, saj ni veselje samo v plesu, mi starejši še veselimo tudi pri mizah, pri bari, z kozarcem dobre pijače, ali v veselju družbi, med svojimi sofarani, prijatelji in znanci. Saj naši zastopniki in zastopnice so vedno pripravljeni z vsem dobro postreči.

Ne vidim vzroka zakaj nebi prišli na to veselico, ker ves dobiček gre edino le za cerkev. Morebiti ste namenjeni k svojim prijateljem ali sorodnikom v vas. Morebiti, da vas vleče tudi v bližnjo gostilno, na par kozarcev pive, ali kaj takega. Pustite to za drugo soboto, to soboto pa pridite v Grdinovo dvorano, na cerkveno prireditev skupnih društev fare sv. Vida.

Lawrence Bandi

nekaj starih računov, ki se morajo ob priliki poravnati. Ti računi so naši bratje, katere je treba spraviti zopet pod domačo streho. Takrat bomo rekli: naprej junaci, za svobodo vseh naših bratov in sester, naprej za slovensko zemljo, ki so nam jo izrgali brezvestni državniki!

Mladina vam je hvaležna

V imenu našega mladinskega pevskega zbora na Holmes Ave. in v imenu odbora sem dolžna, da se prav lepo zahvalim cenjenim prijateljem naše tu rojene mladine, ko ste se v tako velikem številu odzvali in se udeležili pomladanskega koncerta našega zbora v nedeljo 21. aprila. Kakor sem opazila so se odzvali tudi od sosednih zborov v precejšnjem številu in sicer Slavčki, za Waterloo Rd. in nekaj iz Euclida. Prisrčna vam hvala. Skrbeli bomo, da vam povrnemo in sicer najprej Slavčkom in potem pa še v Euclid.

Upam, da so naši vrli igralci izvršili svoje vloge v splošno zadovoljstvo cenjenega občinstva, vsaj tako je bilo soditi po aplavzu. Poseben aplavz pa so želi naši mladi plesalci v narodnih nošah in pa naš kvartet. Videti je bilo, da imajo otroci še vedno mnogo prijateljev.

Ker se ni mogla udeležiti koncerta, nam je Mrs. Jakos, ki ima salon na E. 159 St. darovala \$3.00 v društveno blagajno, ona je jako dobra žena. Hvala Mrs. Jakos! Saj vidite kdo je naš prijatelj in vse hvale so vredni vsi tisti, ki so pomagali urediti oder in vse potrebno. Prvi je natak Sloveskega doma, Mr. Frank Walter, ki vedno rad prisloži na pomoč našemu zboru in je že zadnjič 21. januarja tudi pomagal. Potem so še Mr. Copić, Mr. Bežek, Mr. J. Hrvatini in Mr. Znideršič, ki se tudi vselej rad odzove, kadar mu čas dopušča. Prav lepa hvala tudi vsem našim natakjem.

Zahvaliti se moram tudi našim kuharicam in strežnicam, ki so napravile vse po svojih najboljših močeh. Cenjeno občinstvo pa prosim, če ni bilo kaj tako kakor bi moralo biti, da nam oprostite.

Hvala Mr. Grdini za posojeno pohištvo za igro "Ljubosumnost" in enako hvala Mr. Jeleršiču za posojene palme, da je res izgledalo vse tako lepo kot kakšna gosposka vila. Mr. Kappel je pa napravil lep križ za igro "Snidenje." Prav tako je izgledal kakor v stari domovini kje na kakšnem križpotu v gozdu. Prav lepa hvala tudi Mr. Frank Jankoviču, ki je brezplačno igral, ko so se otroci vadili za ples. Enako hvala tudi Johny Spillarju, ki je tako lepo ig-

ral za nastop in na vajah.

Končno pa vsem skupaj najlepša hvala, ki ste na ta ali oni način pomagali do boljšega uspeha. Pozdrav,

Mrs. M. Klun

Plesna veselica Doma Zapadnih Slovencev

V nedeljo 5. maja priredi Dom Zapadnih Slovencev plesno veselico v lastnih prostorih na 6818 Denison Ave. S tem dnem se otvori poletna sezona. Ker imamo prav lep vrt in je čas, da bo nekaj naših dreves v cvetju, smo imenovali to veselico "Ples pomladanskega cvetja" ali "Spring Blossom Dance."

Začeli bomo zgodaj popoldne in sicer ob petih in bo trajalo do desetih zvečer. Igrala bo izvrstna Louis Trebarjeva godba. Vstopnina je samo 25 centov.

Vabimo cenjeno občinstvo, da se udeleži te veselice in da si obenem ogledate naš vrt in prostore za piknike v pomladanskem času. Žal, da je bila zima tako dolga, ker drugače bi bilo že vse v cvetju. Da se prične ta veselica ob 5. uri smo napravili zato, da bo imel vsak priliko se sprehajati zunaj na vrtu in končati bomo pa ob desetih zato, da bo imel vsak dovolj počitka za naslednji dan.

Prvo obletnico doma pa bomo praznovali s piknikom 23. junija. Na svidenje 5. maja.

Carl Samanich, tajnik.

Slovenski lovski klub Barberton

Kakor po navadi vsako leto, tako tudi letos pričnemo s strelskimi vajami na lončene golobe in sicer prvo nedeljo v maju, to je 5. maja.

Tem potom opozarjam vse fante, spadajoče k našemu klubu, da ste gotovo vsi navzoči. Vaje se prično točno ob dveh popoldne. Ker imamo na še precej dela na strelišču, zato prosim fante, da pridejo tja že zjutraj, da se vsa stvar pripravi in dene v red. Vsak naj pripelje tudi svojo boljšo polovico s seboj, da nam bodo za opoldne pripravile kosilo.

Da bo pa otvoritev strelskih vaj bolj prijetna, zato smo sklenili, da se popoldne vrši piknik na strelišču. Tem potom torej prav ljudno vabim vse prijatelje lovskega kluba, da se v kar največjem številu udeležijo prvega piknika v prosti naravi.

Pa še nekaj! Pri prvih vajah, 5. maja, bosta morala prestati skušnjo dva nova člana in to sta Frank Dechman in Louie Novak. Frank oskrbuje baro v farnem klubu, Louie pa vodi dobro poznane gostilniške prostore na 871 Wooster Rd. pod imenom Horseshoe Cafe. Ker se rabi pri preiskujanju nekaj pomaranč, je dobil naročilo Albert Murn, da jih gotovo preskrbi in pripelje na strelišče.

Vse, kar spada k takim prireditvam, bo pripravljeno in bomo vsem cenjenim gostom kar najboljšo postregli. Zato pa ne pozabite priti v nedeljo, 5. maja nas obiskat in se udeležiti prvega piknika v tej sezoni, ki se bo vršil na Prijateljevi farmi v Rittman, Ohio. Na svidenje! Tajnik.

Iz potovanja v Kalifornijo

Precej časa sem se pripravljala, da vrnem obisk moji hčerki Mary in njenemu soprogu, Mr. Jerry Moen, ki sta nas bila prišla obiskat iz daljne Kalifornije. Končno sem se odločila in odrinila iz Clevelanda 25. januarja, 1940. Tedaj je tukaj vse škripalo od samega mraza. Ko sem dospela v Chicago, sem se morala prenesti na drugi vlak, tako zvani "Zypher" in kmalu smo se pričeli pomikati proti jugu.

Mnogo zanimivega se vidi, če

se podaste malo po Ameriki. Po par dneh vožnje smo dospeli v državo Utah, katera meji na Kalifornijo. Kmalu nam je bilo naznanjeno, da bomo šli preko velike vode. Navidezno sem se delala kot da mi ni nič mar za tako naznanilo. Kaj kmalu smo zagledali pred nami široko vodo, podobno je bilo velikemu jezeru in preko te vode je ogromen most, ki je dolg 80 milj. To jezero se imenuje Salt Lake, ki je 30 milj široko in 75 milj dolgo.

V tej vodi ne more ostati nobeno živo bitje in edino mrtvo morje v Palestini je še bolj slano kakor ta voda. Kakor sem prej omenila, kako sem bila brez skrbi, ampak ko smo dospeli na most, smo pa začeli vsi nekam plaho gledati, kaj bi bilo, če se ta pošast iztiri in nas popelje v vodo, da bi se je malo napili? Povedali so nam, da se ni treba bati, ker v tej vodi ne more nihče utoniti, ker obdrži voda vse na površju.

Prav rada bi bila vprašala, če bi obdržala tudi železniški voz. Ta vlak vozi navadno s hitrostjo 60 do 70 milj na uro, ampak kadar gre preko tega mostu, tedaj znižajo brzino na 15 milj na uro, tako da vzame skoro dve uri, predno pride preko tega mostu. Na obrežju v daljavi je bilo videti vse belo in vprašala sem nekega sopotnika, kaj bi moglo biti, misleč, da je bil sneg. Povedali so mi, da je tisto sama sol; ki pa še ni izčiščena.

Ponujali so nam tudi razglednice tega mostu in jezera. Vsaka teh kart pa ima privežano tudi vrečico soli. Skoro vsak je kupil, posebno pa tisti, ki smo se tedaj prvič vozili po teh krajih.

Kmalu smo dospeli v Kalifornijo. Takoj sem brzojavno obvestila mojo hčerko in njenega moža v San Franciscu, kjer živa. Reči moram, da je država Kalifornija, posebno še južni del, pravi raj na zemlji. Kamor pogledate, povsod najlepše cvetlice, kar so jih še videli moji oči, raznovrstno sadje, ki raste kar po gmajnah. Res je veličasten pogled na vse to iz vlaka.

Tretji dan, to je bilo 28. januarja, sem srečno dospela v San Franciscu, kjer sta me že čakala hčerka in zet. Ker je bilo to v jutranjih urah, smo se najprej odpeljali na zajtrk in potem pa na njih dom, da sem se malo odpohčila. Ker sem pa hotela izkoristiti vsako minuto in da si čim več ogledam, sem takoj začela siliti, da si gremo ogledati po mestu. Usledil smo se na avtomobil in h d i n a okoli. Ogledali smo si tudi mednarodno razstavo. Tja smo se morali peljati s čolnom skozi znan "Golden gate" in kaj vse razkazujejo na razstavi, tako da se mora človek v resnici čuditi, kaj je človeštvo doprineslo in izumilo v 20. stoletju.

Ogledali smo si tudi pristanisce, kjer so zasedrani ogromni, preko-oceanski parniki, pri katerih je delavstvo zelo zaposleno. Ko smo si ogledali razne zanimivosti v San Franciscu, se me je polastila želja, da bi se podali še v Los Angeles. To mesto leži jugo-zapadno, 400 milj od San Franciscu. Po osem-urni vožnji z avtomobilom smo dospeli v to mesto. Tudi tukaj smo videli vsakovrstne cvetlice ob cesti, za katere se pa nihče ne zmeni. Pomaranče, citrone, limone, grape fruit in velikanski vinogradi, po nekaterih krajih so ti tako ogromni, da s prostim očesom ne vidiš od enega konca do drugega. In vendar je tukaj v Clevelandu kalifornijsko grozdje tako drago, kar gotovo povzroči dolga vožnja.

Obiskali smo tudi sloviti Hollywood—bivališče filmskih igralcev. To je poseben del mesta pri Los Angeles, ki se nahaja precej v hribih. Vse je obdano z krasnimi drevoredi. To so domovi, ki stanejo na tisoče dolarjev.

Ustavili smo se tudi pri spo-

štovani družini Mr. in Mrs. Zagore, kjer smo se mudili dva dni. Tudi oni so nam šli prav prijazno na roke in nam marsikaj razkazali. Tako da smo imeli popolen užitek. Ker imam tam na jugu več prijateljev, sem si zaželela obiskati tudi bližnjo slovensko naselbino, ki se nahaja še 50 milj onstran Los Angelesa. Ta kraj se imenuje Fontana, California. Tam se nahaja kakih 70 slovenskih družin. Vsi ti naši naseljenci so po večini vsi zelo podjetni. Bavijo se največ z sadjarjo, kakor pomaranče, limone, citrone in druge vrste sadja in seveda z vinogradi.

Sešli smo se z Mr. John Cergolom, kateri ima brata Josipa tukaj v Clevelandu na Rosewood Ave. in več drugih sorodnikov. Tam se imajo prav dobro. Tudi oni so nam izvrstno postregli. Tam zelo napredujejo na narodnem in društvenem polju. Zgradili so si tudi svoj narodni dom, kar znači, da delajo roka v roki. Vsa čast ondotnim rojakom, ki se udeležujejo za blagor in napredek naroda.

Ne bo mi šlo iz spomina, ko sem se mudila tam, povsod, kamor sem prišla, sem bila deležna tiste lepe domačnosti in gostoljubnosti. V več krajih smo posneli tudi slike s prijatelji pod pomaračnimi drevesi in med zreli pomaračami in limonami je vmes že vse v cvetju za drugi pridelek. Mr. Cergolj mi je rekel: "Mary, kar natrgaj jih kolikor hočeš." In kakšen okus imajo, ko tam odtrgate zrele, kjer dozore na soncu, zato se imenuje ene vrste pomaranče "Sun kist." Tiste puste, da tam popolnoma dozore in jih zato tudi več računajo.

Zopet smo se vrnili proti San Franciscu. Tukaj nisem mogla mimo, da bi ne obiskala tudi Mrs. Baro Kramar, ki se me je zelo razveselila, da sem jo prišla obiskat tako daleč. Po daljšem razgovoru me je odpeljala v neki hotel na malo okoliščini obenem me je tudi malo iznenadila. Pošepnila je nekaj natakjarju kot sem pozneje sprevidela, da je bil moj rojstni dan in kmalu je prinesel natakjar veliko torto na našo mizo in v tistem je pa godba zaigrala "Happy Birthday to You..." natakjar so se mi vsi pri mizah priklanjali in mi želeli vse najboljše. To me je bilo spravilo za nekaj časa v precej veliko zadrego.

Samo toliko rečem, da kadar pride v Cleveland Mrs. Bara Kramar, tedaj pa se bom tudi jaz kaj izmislila, da se vam bom oddolžila vsaj delno za ves vaš trud in gostoljubje, ki ste mi ga izkazala za časa mojega bivanja med vami.

Ker sem to precej razlegnila, se moram sedaj približati koncu. Predno sklenem ta moj potopis, se želim vsem prav iskreno zahvaliti v San Franciscu, Los Angelesu in Fontani, Ca., ker sem bila povsod prav prijazno sprejeta in postrežena. Posebno pa se želim zahvaliti moji hčerki in njenemu soprogu, ki me je vozil na tako dolgi poti. Približal se je čas, da sem se morala zopet odpraviti nazaj proti Clevelandu. Zapustila sem sončno Kalifornijo 13. aprila in sem dospela v Cleveland 17. aprila. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine.

Mary Zelnik,

11710 Lenocraze Ave.

—m—

Trst, marca 1940. Z novo določbo o kolkovinah je vsak nakup, odnosno prodaja v trgovinah itd., ki presega znesek 3 lir, podvržen koleku za 25 centesimov; čim višji je znesek, tem višja je kolkovina. Stroški za kolek gredo v breme kupca. Kolek so podvržene tudi avtobusne vozovnice. Za prevoz vsakega kosa prtljage na avtobusih mora potnik odslej plačati pristojbino ki je tudi podvržena kolkovini.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Najbrž je mlajši na drugem koncu vprašal, kaj bo z nama. In s "tistima dvema" sva bila mišljena Sam in jaz.

In ko sta se tretjikrat sešla, je povedal Williams: "Pshaw —! Eden je majhen in mršav, drugi pa — no, saj ju bova v spanju!"

Z "majhnim in mršavim" je menda menil Sama, z "onim drugim" pa mene.

Umoriti so nas mislili! Čemu —?

Slutnja me ni varala. Williams in njegovi ljudje so bili stakemani, Bernard in Bob pa sta bila njihovi žrtvi. In mimogrede so mislili še tudi naju s Samom ubiti —

Spet sta prišla skupaj. Razločno sem čul:

"Vsi trije."

Morebiti je mlajši na drugem koncu vprašal, kaj bo s trgovci, pa je Williams odločil, da bo treba tudi nje pomoriti.

Torej vsi smo bili na smrt obsojeni —. Pet proti sedmim —. In posrečilo bi se jim bilo, spali bi bili in pobili bi nas bili, da nisem šel prisluškovat. In sami bi ne bili niti kapljice krvi tvegali.

Spet sta se sešla. "Niti minuto poprej! Dovolj!"

Zanimivi pogovor je bil torej pri kraju in lahko sem si mislil, da je Williams z zadnjimi besedami določil čas, kedaj bodo začeli.

Ampak kedaj —? Vsekakor, ko bomo spali. Danes ali jutri?

Bolj varno je bilo, če smo se pripravili kar danes. Lopova sta imela kvečjemu še kake četrte ure časa za svojo zabavno sprehajanje, hiteti sem moral, če sem jima hotel račune prekriti.

Počutil sem na roke in noge. Spet sta se srečala. Topot nista besedice rekla, molče sta se razšla.

Williams je stopil mimo mene, šinil sem za njim, ga zgrabil z levico za vrat, da bi ne kriknil, in ga z desnico treščil po senci. Tiho je zdrknil v pesek.

Nadaljeval sem pot mesto njega in se na drugem koncu polkroga sešel z njegovim tovarišem. Nič hudega ni slutil, mislil je, da sem Williams. Zgrabil sem ga kar od spredaj za vrat in ga treščil na tla. Vsaj deset minut se ne bodeta genila, to sem vedel.

Pohitel sem k tovarišem. Vsi so spali, le Sam in Bernard sta še belega. Sam je seveda vedel, kaj bo, in je čakal, Bernardu pa razburjenje ni dalo spati.

Odvil sem si lasso. Brž je tudi Sam storil isto.

"Samo tiste tri lovce!" sem šepnil.

In nato sem zaklical: "Halo —! Na noge, ljudje!"

Vse je šinilo pokonci, tudi črnc Bob. Pa že sta završala moj in Samov lasso, zanki sta ujeli vsaka svojo žrtev, nategnila sva, jermena sta se zadržila, ujeti so bili, padli so. Bernard sicer ni razumel, za kaj gre, pa zgrabil je tretjega in ga držal, da sem ga zvezal z njegovim lastnim lassom.

Vse se je zgodilo tako naglo, da so se trgovci šele zavedli, ko smo bili že gotovi. Eden je zgrabil za puško in kriknil:

"Izdajstvo —! Puške v roke!"

Sam se mu je glasno nasmeljal:

"Le pusti pri miru svojo štrcljko, fante! Utegne biti, da ti nanjka zapalke, hihihih —!"

Med tem ko sem prisluškoval, je previdni Sam pobral zapalke z njihovih pušk. Natančno me je razumel, kaj namerala, čeprav nisva besedice

spregovorila.

Pomiril sem ljudi.

"Nič se ne bojte! Prav ničesar se vam ne bo zgodilo! Le tistim laži-lovcem je namenjeno. Ti ljudje so hoteli vas in nas pomoriti. Pa smo jim zaenkrat nakane onemogočili."

Prestrašili so se, vkljub temu, da so vlačili s seboj cele zaloge orožja. Nisem se zmotil, ko sem zasodil, da so vse drugo ko westmani.

Tudi Bob se je prestrašil. Jadrno je prihitel k meni.

"Massa, misli umoriti tudi Boba?"

"Seveda!"

Stisnil je ogromne pesti in grozovito zakolobaril z očmi.

"Potem umreti — čisto umreti — obesiti jih v puščavi — visoko na kol!"

Ujeti trije lovci niso zinili. Tudi strahu niso kazali. Najbrž so upali, da jih bodeta rešila Williams in njegov tovariš.

Koj sem jim moral položaj pojasniti.

Poklical sem črnca.

"Bob!"

"Obesiti morilce —?" je prihitel in podjetno vprašal.

"Ne še! Pa tamle leži Williams in tamle njegov tovariš! Prinesi ju sem!"

Naložil si ju je na svoja orjaška ramena kakor vreče, ju prinesel in vrget v pesek pred nas; kazal rumene zobe kakor razjarjen pes in grozil s pestmi. Koj sem ju zvezal. Njuni tovariši so plašno gledali, rekli pa niso nič.

Razložil sem tovarišem položaj. Trgovci so se razburili, zahtevali so, da moramo nemudoma vseh pet postreliti.

Ugovarjal sem.

"Tudi savana ima svoje pravo in svoje zakone. Da so nas napadli z orožjem v roki, bi jih lahko postrelili, slo bi za življenje, branili bi se. Naš položaj pa je drugačen. Naši ujetniki so, niso nas še napadli, samo osumljeni so umora. Soditi jih moramo, zagovarjati se smejo."

Bob se je režal. Jury, prerisaka sodb, mu je bila silno po godu.

"Oh, oh, —! Jury —! In potem obesiti Bob čisto vseh pet!"

"Pa nočoj še ne bomo sodili. Tema je, ognja nimamo, počakati moramo na dan."

Sedem nas je, pet jih lahko mirno spi, po dva pa bodeta strazila. Ujetniki so zvezani, ne morejo nam uiti."

Ni jim bilo po volji, le s težavo sem prodrl s svojim predlogom.

Pet jih je leglo spat, sam pa sem z enim izmed trgovcev nastopil stražo. Vsako uro se je straža menjala. Zadnjo stražo je prevzel Sam, dani se je že in dvoje bistrih oči je popolnoma zadostovalo za našo varnost.

Williams in tovariš sta se zavedla, pa sta molčala. Čula sta seve, da mislimo sestaviti jury, pa sta se pripravljala na zagovor.

Zajutrkovali smo, konji so dobili koruze in nato smo se pripravili na jury.

Sam je pokazal na mene.

"Tale je naš sheriff! Naj na primer sedajle otvori jury!"

Odkimal sem.

"Ne, Sam! Ne bom predsedoval."

"Kdo pa?"

"Ti!"

Pomahal je z rokami.

"Jaz —? Heigh ho —! Kam pa misliš —? Sam Hawerfield pa sheriff —? Za tak posel so ljudje, ki knjige pišejo!"

"Ne morem biti za sheriffa."

"Zakaj neki ne —?"

"Nisem državljan Zedinjenih držav. Tudi nisem še dovolj dolgo živel na savani, nimam izkušenj. Ti pa si že star državljan

Opeka s krvjo

V osrčju doline, kjer na sončnih brdih še tu in tam zori grozdje in z višavja že pozdravlja večni led, stoji božja hiša, ki je nastala zgolj iz ljubezni in iz marljivosti neizčrpnih človeških rok v dolgoletni, Bogu posvečeni gorečnosti, ki je ni moglo ohladiti ne roganje ne nobena drugačna težava. Niti enega kamna za to stavbo ni pripeljal kak konj ali motor po strmih hribu navzgor. Vse te tisoče, deset tisoče in stotisoče opek so trudoma prinesli pobožni romarji iz daljnih in najoddaljenejših dolin, sopihaje so jih prinašali v pekoči poletni vročini in v hudem mrazu zime, da bi polagoma nastala Bogu posvečena hiša.

Začelo se je z ganljivo preprosto podobo male svetnice med rožami, ki jo je obupano neslo skozi molčeče gozdove. Potem so postavili romarji majhno streho nad podobo, dokler se ni semkaj, v preprosto in odrešeno srce hvaležno pri-

savane. Če nočes, bo pač Bob prevzel predsedstvo."

"Bob —? Črnc —? Za sheriffa —? Bi bila pač največja neumnost, ki jo moremo zagrešiti v tej stari pešeni jami!"

Bom moral pač sam prevzeti, če na primer ti res nočes."

Oblastno je sedel in potegnil obraz v službene gube. Videti mu je bilo, da bo v prerijskem sodišču najmanj tako vestno in nepristranski sodil kakor sodnik v kakem vzhodnem mestu.

Zamahnil je z roko v polkrogu.

"Sedite, meššurs! Imenujem vas za porotnike. Črnc Bob bo pa stal, za konstabl — policista — bo."

Dalje prihodnjič

neslo skozi molčeče gozdove. Potem so postavili majhno streho nad podobo, dokler se ni v preprosto molilnico pod sinjimi zvočnicami, naselila z relikvijo Male svete Terezije Deteta Jezusa prisrčna vera, ki gore prestavlja in postoteno zaupanje v božjo vsemočnost.

Nihče ni zaukazal. Toda ko v siromašni kapelici ni bilo več prostora za množico vernikov, so položili temeljni kamen za to stavbo, ki jo je obupano neslo skozi molčeče gozdove. Nihče ne ve, kdo je vrget opeko tam zgoraj v mori, marčev sneg; nihče ni vedel, kdo je priložil drugo. Nihče ni nikogar pozval za tretjo in četrto. A ko se je pomlad s svojim hrepenčim vetrom pribalala na obronke, je bilo obteženim in trepečim že znano mesto, kjer naj bi njih zahvala in njih prošnja postavila, oltar svetnici.

Leto za letom so se više dvigali hribi opeke med temnimi jelkami.

Časih je prišel kdo mimo, kdo od onih iz daljnega sveta, član tistih, ki so tako revni, ker toliko vedo, in tako žalostni, ker so si tako uspešno razcefrali čudeže in sanje. Veliko jih je bilo, ki so se smejali spriču nešteti zahvalnih tablic na steni kapelice. Niso razumeli usehljen venčkov šmaric in so grdili tiste za norce, ki so v treznem stoletju tehnike še zmeraj vključeni v spone čudežev.

Toda nekoč vsak zemljan sreča Boga; bodi, da ga jokaje spozna, ker ga je Neskončni iznenada treščil na tla, bodi, da ga je mahoma zaznal in se smehljaše zazrl v njegovo večno obličje, ko ga je iz sence blodenj z usmiljeno očetovsko roko dvignil v vrtove svoje luči.

In nekoč kleči vsakdo pred

svojim Stvarnikom, da z njim živi ali po njem umrje.

Rože povsod cveto. Divje po logih, plemenite po gredicah. In solze tečejo povsod in povsod so dvigajo hvalnice v nebo.

* * *

Jera Justova izpira z arniko rane svojemu fantku. To dela mirno kot preudaren človek, ki v žalosti ne obupa in se od radosti ne prevzame. A ko otrok le ne razvije cveta svojih oči in je s krvavo skorjo pokriti obrazček ko ugasel in skržene ročice nočejo izpustiti šopov planinskega cvetja, tedaj ji prešine prsi groza, pragraza vseh mater.

O, Bog nebeški, pusti mi mojega otroka!

V mukah svoje obupane skrbi začne jecati, moliti, začne nasilno izpraševati, kaj sem se le pregrešila, kaj opustila, da je Bog dopustil, da je moje dete tako nesrečno padlo? Pusti mi mojega otroka, ali slišiš? Ljuba, mala Terezika, bosa bom prinesla opeko za tvoje svetilce, le ti prosim zame, prosim, o, prosim! Mati božja pod križem, prosim zame! Trpela si za svojega Jezuščka, pomagaj da jaz svojega ne izgubim!

In fantek je ozdravel.

"Zdaj pa moram na božjo pot..."

Toda pot je dolga, pot skozi kamnito grapo, pot po hribu navzdol, skozi daljne, cvetoče mesto in spet navzgor na goro. Še počakaj Terezika...

Pa je jesen in spet pomlad. Mogoče je Jera pozabila na svojo obljubo?

Bog pa ni kramar, ki bi pošiljal biračo usodo, da zarubi zapadle predmete. In tudi ni ko nevoščljiv trgovec, ki bi te pri ganjal, da točno poravnava račune.

A zgodilo se je, da Jere Justove dvanajstletnega sina ubi-

la opeka, ko je oče popravil dvorišče.

Medtem ko je mati pridružen pretakala solze in vpletala bele planinke v rdeči venec, se je spomnila ure, ko je vpila v prošnji za življenje svojega otroka, ko je bil še dete, in z grozo se je spomnila prisege, ki jo je izreklo srce, a je roke niso izpolnile.

Potrta, sklonjena bosa žena roma po dolgi, dolgi poti.

Ko slednjič vsa iztrpinčena priroma na cilj, se dvigajo zidovi cerkvene ladje iz gozda, delavci pravkar zidajo stolp.

"Nate," zasepeče Jera Justova, "kri se je drži." In jim je dala opeko, ki je ubila njene otroka. Delavci so osupli. Ta jo hoče vprašati, oni se zasmejejo, a umolknejo spriču gorja v obličju uboge žene. In nekdo nemo vzame opeko iz njenih mrzlih rok in jo počasi položi zraven drugih v zid stolpa.

* * *

Cerkev je dozidana. Dviga se kot spomenik ljudskega stavbarstva in ljudske vere. Nihče, pa bodi da je še tako glasan, ne more mimo nje, ne da bi postal tišji. Zakaj, nekaj neizmerno očarljivega veje okrog te hiše božje, kjer ima vsaka opeka svojo povest.

Davna cerkvena umetnost Švedske

Prve božje hiše švedov so bile posebne lesene stavbe, tako imenovane "paličaste cerkve." Žal, so skoraj že vse izginile. Le v ubožnejših pokrajinah švedske so se ohranile tovrstne zgradbe. Prve švedske kamnite cerkve na švedskem so nastale okrog Morlarskega jezera. To so bile utrjene zgradbe, ki so imele v sredi zvonik; zunanje lice je bilo okorno in brez okrasov. Po mestecu, kjer je bila pred Stockholmom kraljevska prestolnica, so jih imenovali "Sigtune."

Kmalu je po samostanu Lund nastal nov način stavbarstva. Za zgled so bile velike renske stolnice iz visokoromanske dobe. Te cerkvene stavbe so finejše, bolj skrbno izvedene in bolj okrašene. Druga skupina sloga je v znamenju cistercijskega reda s središčem v Alvastru. Najvažnejša te vrste je samostanska cerkev v Varnhemu, ki je prva gotška cerkev na švedskem.

Že v dobi prehodnega sloga, ki uvaža gotiko, se je poznal nemški vpliv. Wisby na otoku Gotland je postal umetnostno središče. Ondotna Marijina cerkev izraža ta vpliv. Samostojnejše so podeželske cerkve Gotlandcev, posebno glede na okras s kipi. Gotlandski kamnoseki so kmalu krasili različne cerkve. Izdelovali so zlasti težke, okrašene krstne kamne, ki so jih več stoletij izvažali v razne kraje, slično kot pozneje okrašeni oltarji iz belgijskih in nemških delavnic.

Do pravega razvoja pa se je povzpelo gotsko stavbarstvo šele na švedski celini. Najbolj izrazit primer za to je stolnica v Upsali. Začeli so jo zidati severnofrancoski stavbeniki, a domači in nemški mojstri so dovršili okrasitev po svojih predpisih. V tem času so nastale tudi mogočne cerkve v Wisbyju, Linköpingu in Stockholmu. Zaradi kuge in poraznega danskega roparskega pohoda v Wisby je konec 14. stoletja stavbarstvo jako nazadovalo. Za kratko dobo je spet prevladoval skromni slog redovniških stavbenikov. Red svete Brigite je razposlal iz Vadsstene svoje pobožne umetnike na vse strani sveta. Kmalu je švedska spet odprla vrata tujim vplivom in zlasti rada sprejemala nizozemske umetnike. Dokaz za to je na primer čudoviti zvezdnati strop glavne cerkve v Stockholmu.

—V Tomačevem pri Ljubljani št. 25 je umrla gospa Marija Dovč.

IZ DOMOVINE

—Smrt pod ruševinami. Pri Naravniku v koroški Ribnici se je nenadno porušil stari skedenj, ki je bil že dalje časa potreben popravila, in pokopal pod seboj domačo dekle Julijano Knaflovo, ko je krmila živino. Ubožica je bila takoj mrtva. Tudi obe kravi, ki sta bili v hlevu, so morali zaklati, ker sta bili prehuho poškodovani.

— Pretresljiva nesreča na Svetju nad Celjem. Marijo Zajčevu, 38-letno posestnico na Svetju nad Celjem, je zadela strašna nesreča. Te dni je rezala seno in slamo na slamoreznici. Pri delu pa jo je stroj zagrabil za krilo in potegnil k sebi. Nesrečnici je strgalo z glave lase, potegnilo z obraza vso kožo, ji odtrgalo nos, ustnice in eno oko. Zdravi se v celjski bolnici.

—Požar na Forminu. Nedavno zvečer je prebivalce na Forminu zbudil gasilski rog. Gorela je hiša Veldina Antona iz Gorisnice. Hišo je imel v najemu Rožkar. Ker je bila lesena in s slamo krita, bi bila gotovo do tal zgorela, če ne bi bili gasilci iz Formina takoj na kraju požara in požar s pomočjo gasilcev iz Cvetkovec, ki so tudi prihiteli s svojo motoriko, pogasili. Pri reševanju se je močno opeklo po rokah in nogah Rožkar Franc, najemnikov sin. Skočil je v hišo, da bi rešil nekatere reči, pri tem pa ga je pokopal pod seboj goreči tram in mu zažgal obleko. Ogenj je bil menda potaknjen.

—Domačija v plamenih. Nedavno je nastal požar v hiši posestnika in kovaškega mojstra v Andrenih pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Ogenj je uničil streho na hiši, na hlevu in svinjaku, v katerih so zgorele tri svinje.

—Smrt stare koroške korenine. V St. Jakobu v Rožu je v visoki starosti 82 let umrl Strdenov stari oče Miha Gabriel. Bil je pravi tip rožanskega kmeta, poštenjak od nog do glave, priden ko čebela in zaveden narodnjak. Dolga leta je zastopal Slovence v občinskem odboru in bil nekaj let tudi župan šentjakobske občine.

MALI OGLASI

V najem

se da dve opremljeni mali spalni sobi za dva moška; s hrano ali brez. Perilo vključeno. Lahko si vsak sam kuha. Vprašajte na 1246 Addison Rd.

John Glach kovač

Mi popravljamo in brusimo kose in stroje za rezanje trave, da bodo rezale ko nove. Jih premenjamo in prodajamo. Vse delo garantirano.

13408 St. Clair Ave.

Glenville 3963

We pick and deliver (x)

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Ako potrebujete

KAŠNA POPRAVILA
PRI STREHAH, ŽLEBOVIH IN FURNEZIJ

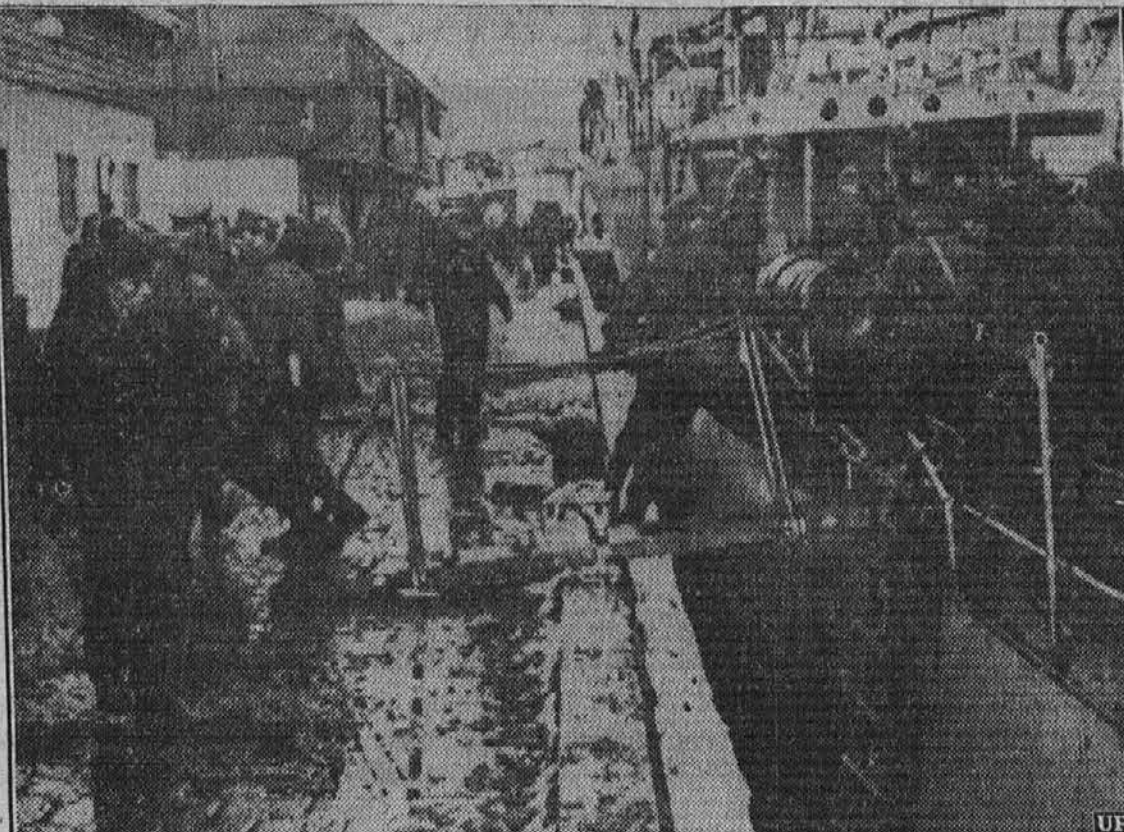
se oglašite lahko pri

JERRY GLAVAČ

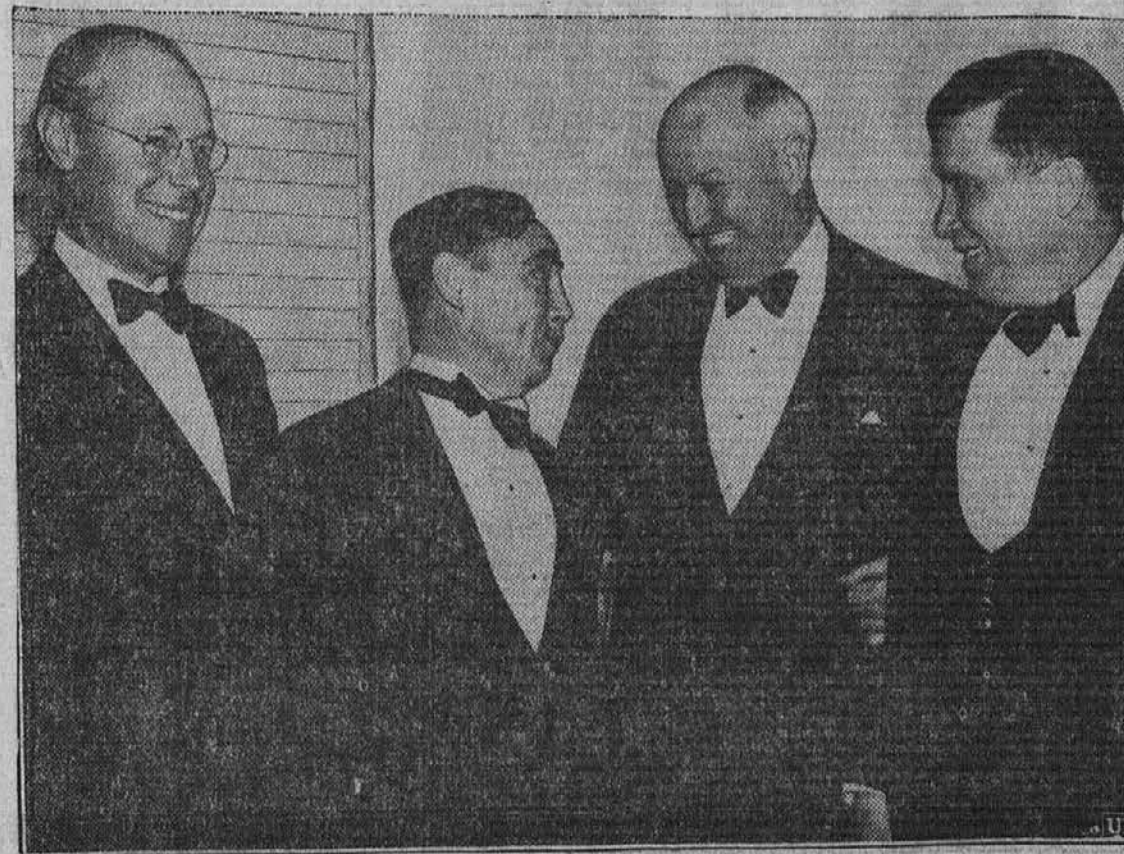
1052 Addison Rd.

ali pokličite

HEnderson 5779

Edina slika te vrste, ki je bila poslana iz Londona kaže nazije, ko se izkrcavajo v pristanišču Narvik na Norveškem. Križarka, ki je pripeljala Nemce na Norveško je bila potopljena.

Med svojimi političnimi nasprotniki v prijateljskem pogovoru sam demokrat med republikanskimi predsedniškimi kandidati. Od leve na desno so: senator Robert H. Taft, poslanec Joseph W. Martin, ml., generalni poštni mojster Farley in Wendell L. Willkie.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Nad reko je visela megla in temnila rdeče odseve ognjev, gorečih po malih čolnih, ki so bili zasidrani pri različnih lad-jarnicah. Še mračnejša in ne-razločnejša so bila temna po-slopja po obrežju. Stara skladišča z okajenimi zidovi na o-beh straneh so se dvigala težka in temna nad gostimi grmadami streh in pročelij ter gledala mrko na vodo, ki je bila precej motna, da bi zrcalila celo njihove okorne oblike. Stolp stare cerkve Svetega Odrašenika in vitekši zvonik Svetega Magnusa, tako dolgo že orjaška stražarja starodavnega mostu, je bilo še razločiti v mraku. Toda gozd jamborov pod mostom in nagosto nasejani cerkveni zvoniki nad njim so bili očesu skoraj čisto skriti.

Nekolikokrat se je dekle nemirno obrnilo sem in nazaj, in pri tem jo je skriti prežar nepre-stano opazoval. Z zamolklim gla-som je oznanil zvon svetega Pavla, da je zopet minil en dan. Polnoč je legla na obljudeno me-sto. Nad palačo, nad beznico, nad blaznico; nad rojstvom in smrtjo; nad zdravjem in boleznijo; nad okamenelim mrliškim obličjem in nad mirnimi otroški-mi sanjami — nad vsem se je razpenjala polnoč.

Komaj dve minuti, kar je od-bila ura, stopi nedaleč od mosta iz kočije mlada dama v sprem-stvu sivolasnega gospoda. Kočija-ža odslovita in kreneta naravnost proti mostu. Toliko da sto-pita na most, se dekle zdrzne in jima pohiti naproti.

Ona dva sta šla naprej, ozira-je se kakor brez pravega upanja okrog, kar stopi k njima nova družica. Ustavila sta se z vzkl-i-kom presenečenja, ki sta ga pa takoj pretrgala, zakaj prav tisti hip je prišel mimo mož v kmečki opravi, čisto blizu, tako da se je skoraj obnjo zadel.

"Ne tukaj," je rekla Nancy naglo. "Tukaj se bojim z vami govoriti. Pojdimo s ceste, po šetopnicah dol."

Ko je izrekla te besede in po-kazala z roko v tisto smer, se je kmet ozrl, vprašal s surovim gla-som, kaj zastavljajo ves tlak, ter odšel dalje.

Stopnice, ki jih je dekle poka-zalo, so bile na surreyskem bre-gu in na tisti strani mostu ka-kor cerkev Našega Odrašenika in so držale k pristajališču. Tja je neopažen pohitel mož v kmečki obleki; za hip se je razgledal po okolici ter začel stopati navzdol.

Te stopnice so del mostu in zgrajene v treh odstavkih. Na koncu drugega prehaja kameni-ta stena v okrašen steber, obr-njen proti Temzi. Odtod nav-zdol se stopnice razširijo, tako da osebe, ki zavije okrog tega ogla, ne morejo videti drugi na stopnišču, ki stoje samo za eno stopnjo višje. Ko je prišel kme-tiški voznik na to mesto, se je naglo ozrl; in ker ni mogel najti ugodnejšega zaklona in je bila oseka in potemtakem dosti pro-stora, se je splazil v stran, se na-slonil s hrbtom ob steber ter ča-kal. Zdela se mu je precej ver-jetno, da oni ne pojdejo niže, in če že ne bo mogel ujeti njihovih besed, da jih bo zopet lahko brez skrbi zalezoval.

Čas se je na tem samotnem mestu tako vlekel, in vohun je tako željno čakal, da bi izvedel povod za ta sestanek, ki je bil ta-

ko različen od tistega, ki ga je on pričakoval, da je večkrat ne-go enkrat obupal, da bo sploh kaj. Prepričan je bil, da so se ali više gori ustavili ali pa si iz-brali čisto drugo mesto za svoj skrivnostni razgovor. Ravno je hotel stopiti iz svojega zaklona in iti na cesto, ko začuje šum korakov, in neposredno nato mu udari govornica od prav blizu na uho.

Zravnal se je in pritisnil k ste-ni; niti dihati si ni upal, tako po-zorno je poslušal.

"To bo dovolj daleč," je izpre-govoril glas, po vsej priliki glas starega gospoda. "Ne dovolim, da bi šla mlada dama še naprej. Marsikdo vam ne bi bil zaupal in ne bi bil šel niti do tod z va-mi, jaz pa kakor vidite, sem pri-pravljen ugoditi vašim muham."

"Mojim muham!" je vzkliknil glas dekleta, ki ga je Noe zasle-do-val. "Zelo ste obzirni, res, sir. Mojim muham! No, naj bo, nič ne de."

"I, zakaj," je dejal gospod s prijaznejšim glasom, "čemu ste nas zapeljali na to čudno mesto? Zakaj mi niste dali govoriti z vami zgoraj pri luči, kjer se vsaj še kak človek prikaže, namesto da nas vlečete v to temno in žalostno luknjo?"

"Povedala sem vam že prej," je odgovorila Nancy, "da sem se bala tam z vami govoriti. Sama ne vem, kako to," je dejala de-kle in se zdržnilo, "ampak tak strah in groza je nocoj v meni, da komaj stojim."

"Strah? Česa?" je vprašal gospod, ki se mu je dekle zasmililo.

"Sama ne vem, česa," je odgo-vorila dekle. "Rada bi vedela. Strašne misli na smrt in krvavi mrtvaški prti in strah, ki me je žgal, kakor da sem v ognju . . . vse to me je preganjalo ves božji dan. Zvečer sem vzela knjigo v roke, da bi si krajšala čas, in iste podobe so se mešale med črke."

"Domisljija!" jo je hotel gos-pod pomiriti.

"Ni domisljija," je odgovorilo dekle s hripavim glasom. "Pri-sežem vam: 'Krsti' sem videla zapisano na vsaki strani knjige z velikimi črnimi črkami — no, in eno so nesli nocoj po cesti tik mimo mene."

"To ni nič nenavadnega," je rekel gospod. "Tudi jaz sem po-gosto srečal krste."

"Resnične," je odvrnila Nan-cy. "Ta pa ni bila taka."

Nekaj tako nenavadnega je bilo v njenem glasu in izrazu, da je skritega prisluškovalca zona spreletela in mu je kri zašala po žilah. Nikdar se ni čutil bolj olajšanega, nego ko je zaslišal mehki glas mlade dame, ki ji je prigovarjala, naj se pomiri in naj se nikar ne vdaja takim strašnim prividom.

"Govorite ji prijazno," je de-jala mlada dama svojemu spremljevalcu. "Ubožica! Potrebna je tega."

"Vaši ošabni pobožnjaki bi pač vrgli pokoncu glave, če bi me videli, kakršna sem nocoj, in mi pridigali o peklenskem og-nju in kazni božji," je vzklikni-lo dekle. "O, gospodična moja draga, zakaj niso tisti, ki pravi-jo, da so božji izvoljenci, tako prijazni z nami, ubogimi para-mi, kakor ste vi? Vi ste mladi, lepi, imate še vse to, kar so oni izgubili . . . vi bi imeli pač vzrok,

biti malo ponosnejši, ne pa da ste toliko ponižnejši."

"Ah!" je rekel gospod. "Tu-rek si umije obraz in ga obrne proti vzhodu ter opravi svojo molitev; ti poštenjaki pa si ga odgrnejo ob svetu in zbrisejo z njega sleherni smehljaj, nato pa ga obrnejo prav tako redno proti najtemnejši strani sveta. Moslim in farizej — prvi mi je ljubi!"

Te besede naj bi bile veljale mladi dami, mogoče pa so bile govornjene z namenom, da bi imela Nancy časa, upokojiti se. Skoro nato se je obrnil gospod do nje.

"Zadnjo nedeljo ponoči vas ni bilo," je dejal.

"Nisem mogla priti," je odgo-vorila Nancy. "Siloma me je za-držal."

"Kdo?"

"Tisti, ki sem gospodični že pravila o njem."

"Pa vendar ne sumi, da ste s komerkoli v zvezi glede stvari, zaradi katere smo prišli nocoj semkaj?" je vprašal stari gos-pod.

"Ne," je odkimalo dekle. "To-da težko mi je oditi od njega, ne da bi vedel, zakaj. Tudi takrat ne bi bila mogla h gospodični, da mu nisem dala prej opija."

"Ali se je zbudil, preden ste se vrnili?" je vprašal gospod.

"Ne, in niti on niti kateri dru-gi ne sumi nič."

"Dobro," je dejal gospod. "Se-daj pa mene poslušajte."

"Pripravljena sem," je odgo-vorila dekle, ko je oni za hip pre-molknili.

"Ta mlada dama," je začel gospod, "je povedala meni in še nekaterim drugim prijateljem, na katere se lahko brez skrbi za-nesemo, kaj ste ji pravili neka-ko pred štirinajstimi dnevi. Pri-znam vam, da sem od konca dvo-mil, ali vam je brezpogojno za-upati, sedaj pa sem zavržno pre-pričan, da vam je."

"Je mi, je," je pritrdilo dekle resno.

"Se enkrat: zavržno sem pre-pričan o tem. In da vam doka-žem to svoje zaupanje v vas, vam povem brez okolišev, da smo sklenili, Monksu to skrivnost iz-viti, naj bo že taka ali taka, in sicer s tem, da spravimo tega moža v strah. Če pa . . . če pa," je govoril gospod, "ga ne bi do-bili v roke, ali pa, če kljub te-mu ne bi mogli nanj pritisniti, kakor želimo, nam morate izro-čiti žida."

"Fagina?" je vzkliknila de-klina in stopila korak nazaj.

"Tega moža nam morate izro-čiti," je rekel gospod.

"Tega pa ne storim! Nikdar ne!" je odgovorilo dekle. "On je hudič in hušji od hudiča je bil zoper mene, toda tega ne sto-

rim nikoli."

"Nočete?" je vprašal gospod, ki si je bil tega odgovora po vsej priliki v svesti.

"Nikdar!" je odgovorilo dekle. "Povejte mi, zakaj ne."

"Iz enega vzroka," je odgo-vorila dekle odločno, "iz enega vzroka, ki ga gospodična pozna, zato vem, da me bo v tem pod-pirala. Vem, da bo, ker imam njeno obljubo. In še drugi vzrok vrhu tega: kakor slabo je bilo njegovo življenje, tudi moje je bilo slabo. Mnogo nas je med nami, ki smo hodili skupaj ista pota, in jaz ne bom izdala tistih, ki bi bili — vsaj nekateri — lah-ko izdali mene, pa me le niso, kakor so tudi hudobni."

"Potem," je rekel gospod hi-tro, kakor da je to tista točka, do katere je hotel priti, "nam pa dajte Monksa v roke in pre-pustite meni, da obračunam z njim."

"In če se on postavi zoper druge?"

"Obljubim vam, da bo stvar končana, kakor hitro mu izvi-jemo resnico. V mali zgodbi O-liverovega življenja morajo biti okoliščine, ki bi mi bilo mučno, ako bi jih vlekli pred javnost; samo ako se dokopljemo do re-snice, naj ostanejo vsi brez kaz-ni."

"Ako pa resnica ne pride na dan?" je vprašalo dekle.

"Potem," je nadaljeval gos-pod, "potem ne postavimo tega žida pred sodišče brez vašega pritrdila. V tem primeru pa, mislim, bi vam lahko navedel

vzrokov, ki bi vas napotili, da privolite."

"Ali mi da gospodična bese-do na to?" je vprašalo dekle.

"Dam vam jo," je spregovo-rila Reza, "pravo pošteno bese-do."

"Monks ne bo nikoli izvedel, odkod vse to veste?" je dejalo dekle po kratkem premolku.

"Nikoli," je zatrdil gospod. "Vso stvar bo izvedel na tak na-čin, da ne bo mogel niti oddaleč slutiti."

Tudi v Meksiki imajo dr-žavni preiskovalni odbor, ki preiskuje razne proti drža-vne aktivnosti komunistov in nazijev. Tako je razgla-sil Senor Ignacio Garcia Tellez, ki je tajnik drž. od-delka za notranje zadeve. Ukazal je, da se preišče de-lovanje omenjenih protidr-žavnih elementov in nezaže-ljene izžene iz dežele.

Alyce Lane McHenry stara 16 let, ki je imela želedec obrnjen narobe in katerega so ji zdravniki postavili v pra-vilen položaj, se je sedaj poročila z William Kern Byles, ki je star 23 let.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

pomladansko veselico s plesom

Ah, kako je lepo doma! Nemški pomorščak se je vrnil na kratek oddih in drži v naročju svojo malo hčerko. To-da to njegovo veselje bo kratko, kajti kmalu se bo moral vrniti na svojo neprijetno službo na podmornici.

Orajska Galapagos želva v North Miami živalskem vrtu je pred nedavnim zvalila 15 jajec, katere drži v rokah os-krbnik tega vrta in ki jih namerava zakopati v pesek, kjer naj bi se izvalili mladiči, da bi se tako ohranila ta vrsta želv.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NADVSE LJUBLJENEGA IN
NIKDAR POZABLJENEGA DOBEREGA OČETA

JOSEPH GLAVICH

ki so izdihili svoja blaga duša dne 2. maja, 1938.

Oh, ti krasni mesec majnik, Sedaj se srečno veselite, kako si žalosten za nas, kjer ni trpljenja ne skrbi, ker Bog odzvel nam je očeta, v miru božjem počivajte, in spomin nam žalosti očeta, in prosite tam Boga za nas.

Zalutječi ostali:

CAROLINE in MARY, hčere.
JOSEPH STARICH in GEORGE JASKO, zeta.
Cleveland, O., 2. maja, 1940.

SPOMLAD JE TU

in je čas, da pregledate, katero sobo vam je treba popraviti in pobarvat, za kar se vam priporočamo. Cene so zmerne, delo pa točno in dobro. Imamo papir najnovejših vzorcev. Prepričajte se sami.

BONČA WALLPAPER

6005 St. Clair Avenue

ali pokličite HENDERSON 4149.

TUDI AGENT VSAKOVRSNE ZAVAROVALNINE

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

5502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdcott 0583

COLLINWOODSKI URAD: Tel.: KEmore 3118

452 E. 152D STREET

v lastnih prostorih.

Začetek ob PETIH popoldne pa do 10. zvečer.

Igrala bo Louis Trebarjeva godba. VSTOPNINA 25 CENTOV

DOM ZAPADNIH SLOVENCEV, 6818 DENISON AVE.

priredi

V NEDELJO, 5. MAJA